

Slachtingen pluimvee

Verordening (EG) nr. 853/2004 van 29 april 2004 bepaalt de specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong. Alle gevogelte, behalve bejaagd vrij wild en loopvogels wordt omschreven als pluimvee, daar waar dat voorheen alleen het geval was voor kippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden en ganzen, terwijl al het ander gevogelte hetzij gekweekt, hetzij vrij wild was. Fazanten, kwartels, patrijzen, duiven... die niet als landbouwhuisdier worden beschouwd, maar wel als landbouwhuisdier worden gekweekt, worden ook als pluimvee gecatalogeerd.

Wat het slachten van pluimvee betreft, dienen verschillende situaties beschouwd te worden:

1. Bij het houden van meer dan 200 stuks pluimvee – ongeacht de soort of het type – dient een particulier geregistreerd te zijn bij het FAVV. Voor legkippen geldt de registratieplicht vanaf 51 eenheden. Voor de behoeften van zijn eigen gezin, mag een particulier zelf thuis zijn eigen pluimvee slachten. Particuliere slachtaangiften bij de gemeente zijn niet nodig voor het particulier slachten van pluimvee. Er kunnen evenwel bepaalde wettelijke eisen met betrekking tot het milieu van toepassing zijn (vb. betreffende slachtafval,...), maar deze vallen buiten de bevoegdheid van het FAVV. Pluimvee van particulieren mag uiteraard ook in een erkend slachthuis geslacht worden (inclusief vleeskeuring).
2. Ook indien een pluimveehouder minder dan 500 slachtingen per jaar uitvoert op zijn landbouwbedrijf voor directe verkoop aan consumenten, moet deze activiteit niet geregistreerd worden bij het FAVV. Pluimveehouders die meer dan 200 stuks pluimvee tegelijkertijd houden, moeten echter wel over toelating 10.2 boerderij - houden van pluimvee type vlees beschikken ([Professionelen](#) > [Erkenningen, toelatingen en registratie](#) > [Activiteitenlijst FAVV](#) > [Activiteiten fiches](#) // http://www.favv-afsc.a.be/erkenningen/activiteiten/fiches/ documents/2014_05_23_PRI_ACT59_V2_NL.pdf). De operator mag op vraag van en in het bijzijn van de eindverbruiker hele karkassen versnijden. Hij mag de karkassen echter enkel rechtstreeks verkopen aan de eindverbruiker op zijn landbouwbedrijf, plaats van productie.
3. Voor het slachten en uitslachten van minimum 501 en maximum 7.500 stuks pluimvee per jaar op de boerderij voor directe verkoop aan consumenten is toelating 2.5 boerderij – slachting van pluimvee op het landbouwbedrijf vereist ([Professionelen](#) > [Erkenningen, toelatingen en registratie](#) > [Activiteitenlijst FAVV](#) > [Activiteiten fiches](#) // http://www.favv-afsc.a.be/erkenningen/activiteiten/fiches/ documents/2017_05_15_PRI_ACT154_boerderij_slachten_pluimvee_V06_nl.pdf). Hierbij is het de operator toegelaten zelf gekweekte dieren op het landbouwbedrijf te slachten en rechtstreeks aan de eindconsument te verkopen. Op vraag van en in het bijzijn van de eindverbruiker mogen hele karkassen versneden worden. De karkassen verder versnijden of verwerken tot gehakt vlees, vleesbereidingen en vleesproducten zoals bv. foie gras, paté, vol-au-vent, kip aan 't spit e.a., is echter niet toegestaan. De directe verkoop aan de eindverbruiker kan gebeuren op het landbouwbedrijf of op een lokale publieke markt (gehouden in de gemeente waar de producent is gevestigd of in de aangrenzende gemeenten – indien in geen van deze gemeenten een plaatselijke markt is ingericht, dan kan de rechtstreekse levering plaatsvinden in de dichtstbij gelegen markt) of via een vleeswinkel of restaurant uitgebaat door dezelfde operator op de boerderij (op voorwaarde dat dit verkooppunt uitsluitend levert aan de eindverbruiker). Indien de karkassen op een plaatselijke markt worden verkocht, dienen de naam en het adres van de producent alsook de toelating zodanig geafficheerd te worden zodat de eindverbruiker er gemakkelijk kennis van kan nemen. Toelating 2.5 laat echter niet toe pluimvee te slachten dat aangevoerd wordt door derden.

4. Indien de operator slachtingen voor derden uitvoert of 7.500 slachtingen per jaar overschrijdt, zijn alle voorwaarden van de verordening (EG) nr. 853/2004 van toepassing en moet de inrichting aan de voorwaarden van een slachthuis voldoen (erkenning 1.1.1 [Professionelen](#) > [Erkenningen, toelatingen en registratie](#) > [Activiteitenlijst FAVV](#) > [Activiteiten fiches](#) // http://www.favv-afsca.be/erkenningen/activiteiten/fiches/documents/2017_02_06_ACT159_slachthuis_pluimvee_v03_nl.pdf). De dierhouders bezorgen in dit geval informatie over de voedselketen (VKI) aan de exploitant van het slachthuis voor elke groep dieren die zij naar het slachthuis sturen. Alvorens de eigenlijke slacht begint, kijkt de dierenarts belast met opdracht (BMO) de aanwezigheid, de geldigheid en de geloofwaardigheid van de VKI na en voert hij een ante mortem onderzoek uit. Na het slachten vindt een post mortem onderzoek van de karkassen plaats. Indien deze karkassen bij keuring geschikt blijken voor menselijke consumptie wordt een identificatiemerk aangebracht. Het staat de operator vrij dieren te slachten van professionele en van particuliere dierhouders. De erkenning slachthuis laat de operator toe de karkassen zowel te verkopen aan andere operatoren als aan de eindverbruiker.

In België mag enkel levend pluimvee naar het slachthuis verzonden en daar binnengebracht worden. Voor ganzen en eenden die voor de productie van foie gras zijn gehouden, bestaat echter een uitzonderingsregel: deze dieren mogen op het kweekbedrijf worden gedood en vervolgens afgevoerd naar een slachthuis of een inrichting erkend voor verdere uitslaching.